

Na akom stupni je teraz moja služba

62-0908, Jeffersonville, IN
(PRESENT STAGE OF MY MINISTRY)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Na akom stupni je teraz moja služba

(PRESENT STAGE OF MY MINISTRY)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 8.9.1962 v Jeffersonville, IN

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

¹ ... prebudenie, bol som veľmi unavený a vyčerpaný. Mali sme mnoho obecnstva po ceste, výborné zhromaždenia, prinášame pozdravy kresťanov z každého miesta, hore-dole z východného pobrežia, a tiež zo západného pobrežia hore do Kanady. Videli sme dobrú spoluprácu medzi všetkými rôznymi denominačnými cirkvami zo Zborov Božích, Zjednotených Letničných, z Cirkvi Božej, z Rozhodných a mnohých ďalších organizácií, ktoré spolupracovali a usporiadali veľké zhromaždenia. Bol to veľký úspech, pokiaľ sa to dnes dá nazvať ako úspech, a možno mnohí povedia, že to bolo veľké. Ale ja sám, a mne ide o prebudenie. A prebudenie, ako v národe, práve skončilo. A my sme ... Rád vidím prebudenie, kde ľuďom horia srdcia, nie pridávanie sa za členov, ale prebudenie. Náš Pán tam vykonal veľa zázrakov a uzdravil ľudí a samozrejme, niekoľkí boli spasení. A teraz som doma, chvíľu si odpočiniem a znovu pôjdem do služby za pár týždňov, ak Pán dá.

² A teraz, toto, čo chcem dnes večer tu v modlitebni oznámiť, je pre mnohých ľudí a pre mojich priateľov po celom svete. Ak ste tu boli, ktokoľvek, kto tu bol a mohol by vidieť, ľuďom je tu dnes večer v modlitebni veľmi teplo. Sú tu všade natlačení, stoja vo dverách a vonku v autách a všade, a je veľmi teplo. Bude to ťažko pre ľudí a tiež pre mňa.

³ Ale prišiel som na toto miesto lebo chcem vysvetliť, v akom časovom úseku žijeme podľa služby, ktorú mi dal Pán. A chcel som to nahráť tu v modlitebni. Mám to na srdci už od jari, ale som čakal, kedy tu znovu budem, aby som to mohol nahráť a poslať ľuďom po svete.

⁴ Bolo to asi pred tridsiatimi-dvomi rokmi, keď Pán Ježiš, na stopäťdesiatich yardoch zeme, kde práve teraz stojím, tu v Jeffersonville na križovatke ulíc Ôsma a Ohradová, to ráno, keď som kládol uholný kameň tejto modlitebni, vtedy to bolo takmer močarisko. A býval som tu oproti naľavo. To bolo ešte predtým, ako som sa oženil. Býval som so svojím otcom a matkou. Keď ma Pán Ježiš zobudil ráno, keď mal byť kladený ten uholný kameň, včas ráno, okolo šiestej. Chvíľu som ležal na posteli a srdce som mal plné radosti, rozmýšľal som o

tomto veľkom čase, že Pán mi ide dať modlitebňu, v ktorej budem kázať. Vtedy som bol len mladý chlapec. A v ten deň som ... To dievča, s ktorým som chodil, ktorá sa za krátko, v tom ďalšom roku, mala stať mojou ženou, bola s nami, keď sme mali klásť ten uholný kameň.

⁵ A pamätám sa v to ráno, keď som sa zobudil a ležal som v izbe, rovno tu hore na siedmej ulici, niečo povedalo, "Postav sa na nohy." A vstal som. A videl som, ako to bolo, veľké miesto, a bolo to ako veľké miesto, kde pretekala rieka cez údolie. A ja som zišiel dole ku tej rieke a porozumel som, že to bolo miesto, kde Ján Krstiteľ krstil ľudí a oni z toho spravili miesto na váľanie sa sviň. A ja som bol veľmi proti tomu, hovoril som, že to nemali urobiť.

⁶ A kým som tam bol, hlas hovoril ku mne a zodvihol ma hore a všimol som si túto modlitebňu, približne v takom stave, ako je teraz, ale bolo tam tak veľa ľudí a boli proste natlačení v modlitebni v takomto stave, približne tak, ako je to teraz. A ja som bol šťastný, stál som za kazateľňou, hovoril som, "Bože, aký si ku mne dobrý, že si mi dal modlitebňu."

⁷ A v tom čase, anjel Pánov prehovoril ku mne a povedal, "Ale toto nie je tvoja modlitebňa."

⁸ A ja som povedal, "Potom, Pane, kde je moja modlitebňa?"

A On ma znovu zodvihol v Duchu a postavil ma do nejakého sadu. A v tom sade boli rady stromov v rovnakej úrovni, okolo šesť alebo deväť metrov vysoké. A vyzerali ako ovocné stromy, a boli zasadené vo veľkých zelených vedrách. A potom som si všimol, že po mojej pravej aj ľavej strane bolo prázdne vedro na každej strane, a povedal som, "Čo s týmto?"

A On povedal, "Ty ich máš do nich zasadiť." Tak som vytrhol konár zo stromu po pravej strane a zasadil som ho do vedra na pravej strane a konár zo stromu na ľavej strane a zasadil som ho do vedra na ľavej strane. Oni rýchlo vyrástli až do oblakov.

A On povedal, „Načiahni sa a naber z nich ovocie.“ A do jednej ruky mi spadlo veľké žlté jablko, lahodné a zrelé. A do druhej ruky mi spadla veľká žltá slivka, lahodná a zrelá. A povedal mi, "Jedz to ovocie, pretože je dobré." A ja som jedol jedno i druhé; veľmi dobré. Poznáte to videnie, je opísané v jednej z tých kníh, "Životný príbeh," alebo "Prorok navštívil Afriku."

¹² A práve vtedy som mal zodvihnuté ruky a vykrikoval som, chváliac Boha. A zrazu náhle ten Ohnivý Stĺp zostupoval dole ponad

zachovať ho takto; to bola Tvoja milosť, ktorá ho zachováva duchovným. A teraz verím, Pane, to najduchovnejšie malé miesto v tomto národe, ktoré poznám, je rovno tu na ulici Ôsma a Ohradová. Ako ti za toto ďakujem, Pane. Chodím do iných zborov a vidím ich chladných a ľahostajných, a ženy sú také smelé, že sa nedokážu ani červenáť, a žiadne "amen", ani slzy na lícach, ani nič, a žiadne spasenie, vôbec nič, len pripojenie sa do ich cirkvi a odrieknutie ich vyznania. Ó, Bože, a potom prídem na milé teplé miestečko, kde ohne horia na každom oltári ich srdca, čo je to za potešenie, Otče, čo za potešenie - ďakujem Ti, Otče, a nech to stále zostane až do príchodu Pána Ježiša. Požehnaj nás teraz spolu.

¹⁴³ A zajtra je sobota. A, Pane, pomôž mi ráno, keď pripadá na mňa kázať na toto "Odrátavanie." Bože, nech by som bol schopný priniesť to tak, aby to ľudia uvideli, Pane. A teraz, nech vidia stupeň tej služby, a kde ona je, a na čo očakávame, a prečo všetko ide tak, ako ide. Nech čítajú ďalej od toho piateho verša a nech si potom uvedomia, na akom mieste stojíme.

¹⁴⁴ A teraz, Otče, prosím, aby si nás žehnal a dal nám dobrý odpočinok v našich telách a priviedol nás zajtra naspäť. Požehnaj všetkých týchto ľudí, ktorí tu stoja okolo stien a prestupujú z jednej nohy na druhú. Ženy, muži, stoja tam vonku na daždi a okolo okien a sedia vo svojich autách. A všade okolo, a prosím, aby si ich požehnal, Pane. Nech môžu ísť domov s milosťou Božou vo svojich srdciach. Prosím to v mene Ježiša. Amen.

¹⁴⁵ Rozumiete teraz? Čítajte z Druhého listu Timoteja 4, od piateho verša a ďalej, prv, ako dnes večer pôjdete spať, ak môžete, a budete vidieť, kde sme. Prečo ho tí ľudia opustili? Prečo on vzal ... A teraz to porovnajte, tú službu s tým, cez čo dnes prechádzame. Porovnajte učenie Pavlove. Pamätajte na tie malé nebeské veci, ktoré som videl, povedal som, "Dobre, či sa Pavel bude tiež musieť tam postaviť so svojím ľudom?"

Povedali, "Áno."

Povedal som, "Ja som kázal to isté Slovo ako on, stál som presne s tým istým evanjeliom."

A milióny zodvihli ruky a zavolali, "My na tom odpočívame."

Nech vás Pán žehná. Milujete Ho?

Až sa znovu stretieme!

Až sa znovu stretieme!

vrcholce tých stromov a hrmelo, blýskalo sa a vietor mocne dul a listy začali lietáť zo stromov. A ja som sa pozrel dole, bolo to v tvare tejto modlitebne, ako teraz stojí. A na konci, kde by bola kazateľňa, tam boli tri stromy a tieto tri stromy mali tvar troch krížov. A všimol som si, že oboje, slivky aj jablká, boli nahromadené v kôpkach okolo prostredného kríža. A ja som rýchlo bežal, kričal z celej sily a padol som na tento kríž, lepšie povedané ku tomuto krížu, a objal som ho. Vietor začal triasť ovocie z toho kríža a ono ma celého zasypalo. A bol som taký šťastný, radoval som sa. A bolo mi povedané, "Jedz to ovocie, pretože je veľmi dobré."

¹³ A potom ten krúžiaci Oheň zavolať a povedal, "Žnivo je zrelé a robotníkov je málo." A On povedal, "Keď sa spamätáš, alebo keď vyjdeš z tohoto, čítaj 2. Timotejovi 4. 2. Timotejovi 4." A potom som prišiel ku sebe. Stál som tam a pretieral som si rukou tvár. A práve vtedy, v rohu miestnosti, slnko vysoko svietilo, potom som musel byť pod tým videním nejakú hodinu alebo aj viac a bolo mi povedané, "2. Timotejovi 4." Vzal som rýchle Bibliu a čítal som 2. Timotejovi 4.

¹⁴ A teraz to chcem čítať. A aké je to zvláštne, keď čítam túto 2. Timotejovi 4, miesto, kde som sa zastavil a mnohokrát, keď som kázal na to tu v tejto modlitebni, zdá sa mi to zvláštne, že stále som sa zastavil na tom mieste. No, v 2. Timotejovi 4, prvých päť veršov (A päť je číslo milosti.) čítam toto.

Tedy ja osvedčujem pred Bohom a pred Pánom Ježišom Kristom, ktorý má súdiť živých i mŕtvych za svojho príchodu a za svojho kráľovstva:

Káž slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas, karhaj, tresci, napomínaj s celou zhovievavosťou a s učením.

Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia, ale podľa vlastných žiadostí budú si hromadiť učiteľov, lebo ich budú svrbieť uši,

a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam.

Ale ty buď triežvy vo všetkom, trp, čo príde zlé, konaj dielo evanjelistu, vykonaj svoju službu.

¹⁵ Všimli ste si niekedy, a ja som si to nikdy nevšimol, až teraz na konci mája, že som nikdy nečítal ďalej to miesto Písma, len potade? To je všetko, čo som kedy z toho čítal, pretože sa zdalo, že to stačilo, pretože to mi hovorilo, aby som kázal Slovo a znášal ťažkosti, a aby som bol trpezlivý, lebo prichádzal čas, keď neznesú zdravú náuku, ale

podľa svojich vlastných žiadostí si budú hromadiť učiteľov, lebo ich svrbia uši a odvrátia sa od Pravdy ku bájkam. Ale teraz, On nikdy nepovedal, že ja som evanjelista. On povedal, "Konaj dielo evanjelistu," Pavol hovorí Timotejovi. Vidíte? Všimli ste si, ako je to povedané? On nepovedal, "Bol si povoláný, aby si bol evanjelistom." Tam je povedané, "Konaj dielo evanjelistu." Vidíte? No, potom to tam vidíme. Keď to poviem z celého svojho srdca a podľa môjho najlepšieho poznania, to sa do písma vyplnilo, presne. A to je už tridsať rokov.

¹⁶ A pokiaľ viem, každé videnie, ktoré mi On kedy dal, sa vyplnilo okrem jedného, že nastane zmena v mojej službe, kde sa budem modliť za ľudí na malom mieste, akoby v malej izbe pod stanom, alebo vo veľkej hale, alebo pod niečím takým. Pre mňa to vyzeralo ako nejaký stan. Pamätáte sa na to, pred dvoma alebo troma rokmi? Väčšina z toho všetkého sa vyplnila. Mal som ísť do Mexika, a ako tam malo tej noci pršať, a čo sa tam malo diať. A On mi oznámil moju službu prvého potiahnutia. Pamätáte sa na tú malú rybkú, ako sa chytila, či nechytla? To druhé bola malá ryбка. Ale On mi potom povedal, "Pri tom treťom potiahnutí, neurob chybu. A nepovedz ľuďom." Stále sa snažím vysvetliť to, čo sa snažím urobiť. On mi dal vedieť, aby som nepovedal ľuďom, čo robím. Len robím, čo mi káže robiť, a nechávam to tak. Rozumiete?

¹⁷ Ja som taký človek. A nemám žiadne tajnosti, tak proste poviem všetko, čo viem. Som proste taký typ človeka, myslím. Ale to keď, budem sa snažiť ... Milujem ľudí a tak veľmi chcem, aby boli spasení, že sa im snažím povedať všetko, čo viem, pokiaľ to nie je niečo, čo mi On povedal, aby som nevravel, samozrejme, tak, aby im to neušlo. Viete? Chcem, aby to tak jasne videli, že v tom nebude žiadna chyba.

¹⁸ No, to sa presne vyplňuje. No pamätajte, ten príkaz bol, ak by sme to za chvíľu študovali, "Prikazujem ti pred Bohom a Pánom Ježišom Kristom, ktorý bude súdiť živých i mŕtvych za svojho príchodu (zjavenia sa - podľa ang. Biblie) a za svojho kráľovstva." Vidíte? "Súdiť ... Prikazujem ti pred Bohom a Kristom, aby si kázal Slovo." A tak s pomocou Božou, až do tohoto večera, pokiaľ mám o tom nejaké poznanie, nikdy som nekázal nič iné okrem Slova (Vidíte?) a stál som rovno pri ňom. Bolo pri tom veľa problémov a prechádzal som cez mnohé prenasledovania a skúšky, musel som sa oddeliť od mnohých vzácných priateľov práve kvôli tomu výroku, "Káž Slovo." A ja som ...

¹⁹ Pamätáte sa v tom videní alebo malom prenesení, ako som to nazval, nedávno, kde som bol vzatý a videl som tých ľudí a pozrel som sa späť na seba, a všetci tí tam, ktorých bolo milióny. A povedal som, "Chcem vidieť Ježiša."

daj pokrstiť. Na čo? Na meno Ježiša Krista, na odpustenie svojich hriechov. To je tvoje svedectvo, tu to máš. Tvoje hriechy sú preč, keď si sa dal pokrstiť; vyznal si ich a veríš. Či sa teraz nechytíš toho Záchraného Lana, keď sa ono tiahne teraz cez tvoje srdce a hovorí, "Poď touto cestou, pútnik. Poď so Mnou, vezmi Môj kríž na seba. Uč sa odo Mňa, som pokorný a poníženého srdca; Moje bremeno je ľahké." Len sa načiahni a spoj sa s ním.

¹³⁸ Koľkí kresťania sú na tej ceste dnes večer, tu, ktorí ste šťastní, že ste začali už dávno po nej ísť, vydali ste sa na ňu a idete ďalej po tej ceste, stále idete po nej do konca; modlím sa, aby Boh korunoval vašu službu, čokoľvek to je. Možno, že si žena v domácnosti. Modlím sa, aby Boh korunoval tvoju službu. Môžeš byť kazateľ. Môžeš byť diakon; môžeš byť prostý člen. Môžeš byť farmár. Nevieš čo. Čokoľvek to je, nech Boh korunuje tvoj život slávou svojho Slova, pri Jeho druhom príchode ťa vytrhne a vezme preč do inej krajiny, kde budeš práve tak, ako tá ryba, o ktorej som hovoril, preč zo všetkej tej temnosti tam. Vidíte, nemohol by si tam ísť s takýmto telom. Ani by si tam nemohol ísť ako títo astronauti (Vidíte?); musíš byť v tlakovej komore. Nie si na to natlakovaný. Ale keď ťa Boh premení, potom si natlakovaný; potom ideš do vytrhnutia. Keď sa tieto staré zemské zmysly stratili a ty si odišiel ďalej po tej chválebanej ceste kríža, ideš domov s Ježišom ...

¹³⁹ No, Bože Otče, ďakujem ti za tieto ruky, ktoré sa zodvihli, lebo chcú byť kresťania. Verím, že to tak mysleli vo svojich srdciach. Modlím sa za nich, aby nikdy nesklamali. A ak by sklamali, aby rýchlo mali toho Advokáta s Otcom. Čo som sa naučil, že to je také veľké, Otče, že keď som urobil všetky svoje chyby, potom som zistil, že mám Advokáta (hneď vtedy) s Otcom, skrze Ježiša Krista. A znovu som privedený naspäť do milosti. Milujúca ruka Pána utiera všetko preč, leží tam krvavá obeť, ktorú som vyznal, že to je môj Spasiteľ.

¹⁴⁰ Všetci, ktorí sú chorí a majú nejakú potrebu, modlím sa, aby si vyplnil ich potreby a uzdravil ich choroby, Pane. A tí, ktorí tu teraz sedia pod týmto chválebným pomazaním Ducha Svätého, keď cítime, aké je to príjemné, keď to preteká po našich dušiach ...

¹⁴¹ Bože Otče, Ty vieš, o čom som rozmýšľal, keď som sem išiel vtedy z Kanady. Myslel som, "Ó, ako rád by som sa dostal znovu na starodávne prebudenie, svätí Boží spievajú a moc Božia zostupuje." Ó, ako moje srdce túži po tom, Pane. Nech prepukne také prebudenie v tejto modlitebni, ó, že moc Božia sa bude liať v prameňoch milosti, pôjde do každého srdca.

¹⁴² Ďakujem ti, Pane, za toto malé miesto. Neboli sme schopní

¹³² Veríme, že je to blízko pri konci. Vidíme to, ako sme tu boli učení, teraz prebieha Laodicejský vek; vidíme, že sa nemôže stať nič iné, len príchod Pánov. A, Pane, či to nebude veľká koruna pre Slovo, vidieť, ako sama Koruna prichádza? Rád by som tu stál a povedal, "Tam je; to je Baránok." Ako to urobil Ján. "Ajhľa Baránok, na ktorého sme čakali; toto je On." Náhle príde Pán do svojho chrámu, zobrať svojich ľudí vo vytrhnutí.

¹³³ Priprav nás, Otče. Umy naše srdcia v Tvojej krvi. Učiň nás čistými a bezúhonnými aby tvoje Slovo mohlo zostávať v nás. Nech by sme pamätali, že musíme konať na Slove, aby sme sa s Ním spojili a boli účinní. Daj každému hriešnikovi činiť pokánie. Požehnaj každého, kto tu je. Svätých, tých, týchto starých vzácných bojovníkov, Pane, ktorí už roky stoja v bojovej línii, vysmievajú sa im, robia si z nich posmech. Oni stále idú ďalej, pretože majú Život. Vedia, komu uverili, a sú presvedčení, že On je schopný zachovať to, čo zverili Jemu. Ďakujeme Ti za to. Prosím, aby si uzdravil chorých, ktorí sú medzi nami. Zober od nás preč všetky naše hriechy a nemoci. A, Otče Bože, Ty si zober chválu.

¹³⁴ Mám tak veľa vzácných priateľov, Pane. Milujem ich. Viem, že iní tiež prešli cez to. Drahí priatelia, milovaní priatelia, mladí a starí a milujeme ich z celého srdca. No, sprav, aby sme boli verní, Pane, proste verní Slovu, aby sme ich mohli stretnúť v lepšej zemi jedného dňa, kde už viac nebude smútku ani žiaľu. Očakávame, že Pán skoro príde. Veríme, že On príde.

¹³⁵ No, požehnaj tu dnes večer neveriaceho, Pane, nech by sa mohol stať veriacim a prijal Ťa dnes večer ako svojho Spasiteľa.

¹³⁶ A kým máme sklonené hlavy, ak je tu niekto, keď máte sklonené hlavy, kto povie, "Brat Branham, dole hlboko vo svojom srdci, chcem prejsť do konca tú cestu, bojovať dobrý boj. Chcem byť kresťanom, zodvihnem ruku." Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. To je dobre. Nech ťa Boh žehná, aj teba. "Chcem prísť na koniec mojej cesty s dobrou vierou za sebou. Prijímam teraz Krista. Chcem aby On bol mojim pomocníkom." Dobre, nech ťa Pán žehná. Nech ťa Boh žehná, pani. To je dobre. On ťa pozná. Naučil som sa dosť o Ňom počas všetkých týchto rokov, okolo tridsaťdva rokov teraz za kazateľňou, naučil som sa teraz dosť o Ňom, aby som vedel, že On pozná každý pohyb, ktorý robíte. On vidí vtákov. Vlasy na vašej hlave sú spočítané. Vidíte, On vie všetko o tom. Zodvihni len ruku a myslí to tak, to je všetko, čo musíš urobiť. A voda je pripravená.

¹³⁷ Pamätaj, čo robíš? Učiň pokánie, ver v evanjelium a potom sa

A On povedal, "On je vyššie."

²⁰ No, vidíte, keď ľudia zomrú, nejdú hneď ku Bohu. No, vy ... Som si istý že to budete rozumieť. Možno by som to mal vysvetliť najlepšie, ako môžem. Ponáhľate sa? Venujem potom tomu čas a pokúsím sa to vysvetliť ako najlepšie môžem.

²¹ No, keď o tom hovoríme, musíme pamätať, že tu žijeme v troch dimenziách. A neviem, či ich budem vedieť teraz pomenovať alebo nie. Jednou z nich je svetlo a tou druhou je hmota. Tommy, pamätáš sa, čo je tá tretia? Hm? Atóm - čas. Správne. No, svetlo, hmota a čas. A našich päť zmyslov sa kontaktuje s týmito dimenziami. náš zrak sa kontaktuje so svetlom, náš hmat sa kontaktuje s hmotou, a tak ďalej.

²² No, ale cez vedu máme kontakt so štvrtou dimenziou, ako ona je. Pretože teraz rovno cez túto budovu prechádzajú obrazy, rádiové hlasy, televízne filmy, ale naše zmysly s tým neprichádzajú do styku, ale predsa majú elektrónku alebo kryštál, ktorý zachytáva tie éterové vlny a ukazuje ich. Tak vidíte, práve teraz v tejto budove sú v povetrí živé skutky ľudí, živé hlasy. To je tu. Vieme to. Sú absolútne skutočné. A to jediné čo robíte, zachytávajú to na ... Nerozumiem tú mechaniku týchto vecí, ktoré veda vynašla, ale vieme, že to nám dokazuje, že je štvrtá dimenzia.

²³ Piata dimenzia, to je to, kam ide hriešnik, neveriaci, keď zomiera, tam ide. Piata dimenzia je také niečo - no, to je strašná dimenzia. No, tento človek ...

A keď kresťan zomiera, on ide do šiestej dimenzie.

²⁴ A Boh je v siedmej dimenzii.

Tak potom vidíte, keď kresťan zomiera, ide pod oltár Boží, rovno do prítomnosti Božej, pod oltár. A on je na odpočinku.

²⁵ Aby sme to rozobrali. Keď má človek nočnú moru, on nie celkom úplne spí, ani nie je prebudený. Je medzi spánkom a prebudením, a to spôsobuje, že sa hrozne trasie a kričí, pretože nespí, nie je prebudený. A dostať sa do niečoho takého, to ukazuje, kam človek odchádza, keď zomiera neobrátene. Dožil svoj čas; zomrel na zemi; a nemôže ísť do prítomnosti Božej, pretože nie je spôsobilý tam ísť bez krvi. A je chytený. Nemôže prísť naspäť na zem, pretože jeho čas tu na zemi skončil, a je chytený pomedzi a je v nočnej more. Vidíte? Nemôže ísť do prítomnosti Božej, aby odpočíval. Nemôže ísť naspäť, aby prišiel na zem, pretože jeho čas je završený. Je v nočnej more a tam zostáva až do dňa súdu. To je strašné, byť tam. Vidíte?

²⁶ A teraz v tomto videní, verím, že som bol vzatý do šiestej dimenzie, díval som sa sem naspäť a mohol som vidieť naspäť. Vidíte, zrak nie je tak celkom závislý na očiach; to je zemské. Ale zrak je niečo viac než ... Zrak, ktorý oni tam majú, ich kontakt je oveľa ďalej než akýkoľvek kontakt, s ktorým sa kontaktujú naše prirodzené zmysly.

²⁷ Nedávno som to tu vysvetľoval. Díval som sa na televízny film, kde spustili človeka, myslím do dvojmiľovej alebo míľovej hĺbky do oceánu a mali tam svetlo a svietili tam. Ukazovali podmorský život. A plávali tam ryby, tie stvorenia vyzerali odporne. To je ich polnoc tam dole v tej atramentovo čiernej tme. A oni majú na nose fosfor a nemajú žiadne oči. No, musia sa niečím živiť, tak to vyzeralo, aby si našli potravu, riadili sa iným zmyslom, nie zrakom, pretože nemajú oči, tam dole by ich nemohli používať. Ale sa riadili iným zmyslom, aby si mohli nájsť potravu. A pomyslel som si, "Keby som mohol viesť tú rybu pomocou môjho zraku, ako oveľa viac by som jej mohol zadovážiť potravu a viesť ju na tie miesta, o čo lepší je môj zrak než jej radar, ktorým sa riadi." Rozumiete? A pomyslel som si, "Keby som ju len mohol viesť ..."

²⁸ Potom to prišlo ku mne, "Keby som sa len mohol poddať Bohu, o čo väčší je ten zrak a zmysly Božie, ktorý nás môže viesť oveľa lepšie než to, čo vidíme, pretože viera, ktorú nám obstaráva, je dôkazom vecí, ktoré sa nevidia našimi očami. Potom, keď tá ryba nikdy nemôže vyplávať na hladinu ako ostatné ryby, pretože ona je natlakovaná. Keby ste ju priniesli hore, ona by vybuchla. Tak ani my nemôžeme ísť vyššie a nevybuchnúť ... My sme natlakovaní podľa miesta v ktorom žijeme.

²⁹ Ale teraz, ak by táto ryba mohla niekedy vyjsť sem hore a stať sa mnou, či by chcela byť znovu ešte niekedy tou malou rybou tam dole v tej polnočnej temnosti? Ona by už nikdy viac nechcela byť rybou, pretože je niečím väčším než rybou; je človekom; jej zmysly sú väčšie, jej zrozumenie je väčšie; jej inteligencia je najvyššia. Vynásobte to potom desať milión krát; potom dostanete, čo to je, keď prejdete z tadeto tam do prítomnosti Božej, kde ľudská bytosť je tak oveľa väčšia než to, čo sme tu. Už by ste nikdy viac nechceli byť takouto ľudskou bytosťou, dole v tomto chorobnom infekčnom oddelení, kde je skazenie. Mal som v srdci, že som sa snažil týchto tridsať rokov kázať evanjelium po svete, povedať ľuďom, že je nebo, aby do neho došli, a že je peklo aby sa mu vyhli, a že je Boh, ktorý vás miluje a moc vykúpenia, ktorá je stále pripravená kedykoľvek ťa pozdvihnúť, keď si hotový prijať ju.

³⁰ Ako človek, ktorý sa topí, visí tam lano a on si myslí, "No, lano, mohol by som sa vytiahnuť, ale nie som hodný chytiť sa toho lana." To

chytiť sa ho." Viem, že nie si, dieťa. Ale ak robíš niečo aby si sa stal hodný, povedz mi, čo si urobil, ja to tiež chcem urobiť. Nie je nič, čo môžeš urobiť, aby si sa stal hodný. Narodil si sa nehodný. Je len jedno, čo môžeš urobiť, chyť sa ho tak, ako ti je to podané. Ty sa topíš; nezatap sa v tom. Boh hodil záchranné lano; načiahnime sa a zoberme ho dnes večer.

¹²⁹ Nebeský Otče, spomínam si, ako rovno tu, pri tomto istom pulte, na tomto istom mieste som hovoril tam vtedy ráno, keď som posväcoval tento zbor, presne tu na tejto pôde. A ten uholný kameň tam leží a stále je v ňom strana z Biblie, kde som to napísal. Povedal som, "Pane Ježišu, s tvojou milosťou budem stále verný tomu Slovu." A teraz vidím, že ono vyprodukovalo presne to, čo vykonalo v tých iných časoch. A ja som tu dnes večer v tejto modlitebni, po tom, čo som cestoval po svete, znovu naspäť a ten malý uholný kameň tam stále leží a ten papier je v ňom. Preskúmaj ma, Pane. Urobil som veľa chýb. Robil som zle, Pane. Veľakrát som ťa sklamal, ako som pred chvíľou svedčil o neschopnosti. Bože, ja - ja, tak rýchlo, ako sa toho dopustím, chcem odpustenie. Vo svojom srdci Ťa milujem. A viem, že si mi nedávno ukázal to miesto, kam ideme. A neviem, kedy budeš teraz so mnou hotový, Pane. Som tu dnes večer, z Tvojej milosti, a neviem, kedy so mnou skončíš, ale viem, že toto musí prísť ku tomuto. Ale keď nastane ten čas, nechcem byť zbabelec. Chcem stáť, ako stáli tí ostatní. Ale, Bože, ak budem musieť spečatiť moje svedectvo svojím životom, alebo čokoľvek sa má stať, Pane, korunuj to potom, nie mňa, korunuj tú službu, ktorú som kázal, Pane, to je Tvoje Slovo. A viem, že to Slovo je viac ako schopné znovu ma vzbudiť pri vzkriesení. A nehanbím sa za Slovo, ktoré som kázal, pretože ono je mocou Božou na spasenie každému, kto verí.

¹³⁰ Ďakujem ti za tento malý zbor, ktorý stále dnes stojí. Keď som sa postavil za Slovo, tí proroci prorokovali a vraveli, "Za šesť mesiacov bude z toho garáž." Prešlo tridsať rokov, on je teraz viac v ohni, než ako bol v tých rokoch; "na tejto skale postavím svoju cirkev." Ďakujeme ti za nášho pastora. Ďakujeme ti za diakonov, správcov. Všetci máme malú časť, aby sme ju vyplnili, Pane, a chcem ju plniť verne; chceme to robiť správne.

¹³¹ Môže tu byť niekto, kto by sa dnes večer rád ku nám pridal, Pane. A spôsob, ako sa ku tomu môžu pridať, to je proste chytiť sa tohoto malého Záchranného Lana a ťahať sa, okrátiť si ho okolo zápästia, uviazať si ho o srdce, a povedať, "Teraz, Pane, ťahaj, zodvihni ma hore," a vystúpia a budú svietiť ako zlato. Udeľ to, Pane. Čakáme na tú chvíľu.

preto viem, že keď budem stáť pri Slove a budem verný Slovu a keď to Slovo zostane vo mne a ja v ňom, v ten deň budem šťastný, že som zostal verný.

¹²⁴ Nevie, čo prinesie budúcnosť, ale vidíte, kde sme, či nie? Vidíte, prečo každý hovorí, dokonca moji - niektorí moji vlastní kolegovia povedali, "Aha, brat Branham je úplne odpísaný." Vidíte? Hej. "Úplne odpísaný ..." Vidíte? No, my ... Oni proste nerozumejú (To je všetko.), proste nerozumejú.

¹²⁵ Myslím, že tá najväčšia vec, ktorú Pavel chcel, keď povedal, "Môj čas sa teraz dostanovil," tá najväčšia túžba, ktorú mal Pavel v srdci, bolo byť mučeníkom. To bola túžba v srdciach ich všetkých v tých dňoch. Keby oni ... Čítali ste niekedy od Foxa "Kniha Mučeníkov"? A tiež si prečítajte "Nicejský koncil." Tá najväčšia česť, ktorá mohla byť, keď tí jednotliví (a Polycarp a oni) išli do jamy ľvov, oni kričali od radosti, vchádzali tam a vedeli, že budú mučeníkmi. Keď boli pálení na hranici, kričali od radosti, za tú česť, že môžu byť mučeníkmi. Keď Pavel kráčal ku tomu klátu, kde mu mali odseknúť hlavu, viedli ho z väzenia, z toho smradľavého miesta tam, z diery v múre, kde ho väznili. Chodil som tam, díval som sa na to. Je tam taký malý potok do ktorého hodili jeho telo. A teraz ho chcú urobiť svätým alebo niečím v ich ... Nejakú skupinu ľudí ... On tam išiel. Povedal, "Ó, smrť, kde je tvoj osteň? Hrob, kde je tvoje víťazstvo? Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze Pána Ježiša Krista. Bojoval som dobrý boj. Beh som dokonal. Vieru som zachoval. Odložená mi je koruna a nie len mne ale všetkým tým, ktorí milujú Jeho zjavenie."

¹²⁶ Prišli sme teraz od 6. verša do 18. Nevie, čo to bude znamenať pre mňa, ale len hovorím, čo to znamenalo pre iných. A ja budem ďalej stáť verne pri Slove, až On bude so mnou hotový. Tam je tá služba dnes. Nie som odpísaný. Dúfam, že sa ma práve Kráľ ujal. To je ...?... Skloňme teraz hlavy, kým sa pomodlíme. Len ...

¹²⁷ Je povraz, ktorý siaha dnes večer dole z trónu, nazýva sa Záchrané lano. Zatiaľ, kým sa budem modliť, dúfam, že každá neobrátaná osoba tu sa ho chytí. Či sa nechceš načiahnúť a chytiť sa ho, priateľ hriešnik? Hovoríš si, "Brat Branham, ty si povedal, že starneš, a hádam preto si ..." Nie, brat, sestra. Keď som bol ešte len malý chlapec, veril som tomuto. Dám za to svoj život. A len jedno ľutujem: že mám len jeden život, ktorý môžem dať. Keby som mal desať tisíc životov, všetky by som ich chcel dať za to ...?...

¹²⁸ Či sa nechceš chytiť toho lana, keď ono tu dnes večer prechádza, popri tvojej ceste? Povieš, "Brat Branham, nie som hodný

lano tam bolo dané práve za tým účelom aby si sa mohol vytrhnúť. Preto Ježiš Kristus zomrel, práve kvôli tomu, aby spasil hriešnikov. A On spustil a necháva visieť to lano Večného Života, ktoré tento večer tu prejde ponad hlavou každého hriešnika a visí na ňom znak pozvania, "Pod hore preč tam z toho." Ak to chceš urobiť, príprava je vykonaná.

³¹ No, keď som videl to miesto a ten stav, v akom boli tí ľudia, a aké je to ponad všetko to, čo si tento svet kedy len môže pomyslieť, bolo to úžasné. Tam nemôže byť hriech, žiadna smrť, ani nič také nemôže vojsť na to miesto. A nebolo tam rozdielu medzi mužmi a ženami, tie pohlavné žľazy už neboli v nich a nikdy viac nemôže byť cudzoložstvo ani nič také. Ale ona je stále ženou podľa postavy a muž tiež, a oni budú stále takí. Pretože keď Boh ...

³² Toto môže byť dobré, deti, ktoré z vás chodíte na strednú školu, a tam vám vtikajú tú vec a učia vás o evolúcii. No, ja verím v evolúciu, ale nie tak, že človek sa vyvinul z nejakého nižšieho druhu. Ich vlastná teória sa obracia proti nim; keď sa snažia čokoľvek skrížiť, to sa ďalej samé nemôže rozmnožovať. Tak, vidíte, to sa obracia proti nim.

³³ No, ja verím, že keď Boh začal kúpať zem, možno že tá prvá vec, ktorú urobil, bol mäkkýš, po ňom urobil žabu, a tak ďalej. Ale vidíte, to stále prichádzalo bližšie a bližšie do postavy človeka a človek je odzrkadlením Boha. A to je dôvod, že tráva sa začala rozvíjať, možno tráva, a potom od trávy ďalej prišli kvety, od kvetov ďalej kriky, od kríkov ďalej stromy. Prečo? To je obraz na Strom Života, ktorý stojí tam na druhej strane. A všetko na tejto strane, čo je prirodzené, je tieňom toho nadprirodzeného alebo večného na tej druhej strane. A preto, pokiaľ je na zemi znovuzrodený kresťan a máme tu takého telo, ono je odzrkadlením toho, ktoré čaká na druhej strane, kde nieta smrti ani žiaľu. A to spôsobuje, že naše srdcia sú hladné za niečím takým. Rozumiete, je niečo v nás, čo volá. My len ... Je niečo, čo nám hovorí, že to tam je. Verím, že počas týchto rokov ... Prosím o odpustenie pred Bohom a pred ľuďmi, že som taký hlúpy a že robím mnoho chýb. Ale počas týchto mnohých rokov som mal možnosť vidieť prísť veľa miliónov ľudí do Kráľovstva Božieho a som vďačný Pánovi, že mi dal, aby som ich tam viedol. A verím, že tam budú v ten deň.

³⁴ No, to videnie sa vyplnilo. A ako som išiel a stále som sa zastavil, ani som si to neuvedomoval, pri tomto piatom verši ... To je všetko, čo som kedy čítal. Ale tam je viacej veršov v tej kapitole, o niekoľko veršov viac. No, môžete si, dnes večer v hoteli alebo doma, len čo skončíme, prečítať tie ďalšie verše, pretože som si tu zapísal niekoľko miest Písma, na ktoré sa chcem odvolať a poznámky, čo

chcem povedať. A chcem, aby ste si to prečítali, keď prídete domov. Budem to citovať; bude to na páske. Ak si to chcete zapísať, prečo nie, do je dobre.

³⁵ No, veríte, že muži a ženy, viem že veríte, sú vedení Duchom Božím, aby robili určité veci? Rozumiete? A Ježiš bol naším vzorom. Ak si to všimnete, chcem to otvoriť, otvorte si so mnou sv. Lukáša štvrtú kapitolu, len na chvíľu. A chcem vám ukázať niečo pozoruhodné. Tak, aby sme nezobrali príliš veľa týchto odkazov, ale aby ste mohli čítať tu so mnou - toto jedno miesto len na chvíľu. Sv. Lukáš štvrtá kapitola a začneme 14. veršom. Dávajte tu dobrý pozor, ak chcete niečo vidieť, čo s týmto spolu súvisí. No, všimnite si.

A Ježiš sa navrátil v moci Ducha do Galilee; ... On sa navrátil v moci Ducha do Galilee, a rozniesol sa o ňom chýr po celej okolnej krajine.

A on učil v ich synagógach zvelebovaný súc od všetkých.

A prišiel do Nazaretu, kde bol odchovaný, a vošiel, podľa svojej obyčaje, v sobotný deň do synagógy a vstal, aby prečítal.

A podaná mu bola kniha proroka Izaiáša, a otvoriac knihu našiel miesto, kde je napísané - bolo napísané:

Duch Pánov je nado mnou, a preto ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium, poslal ma uzdravovať skrúšených srdcom, vyhlásiť zajatcom prepustenie a slepým návrat zraku, zlomených poslať na slobodu

a vyhlásiť rok Pánov príjemný.

A zavrúc knihu ...

³⁶ Ak chcete, ak chcete odkaz na to, mám to tu, počkajte, ak to tu vezmem a prečítam pod okrajom. Keď si všimnete, je to tiež, nájdete to v ev. Marka a na iných miestach, ale v Izaiášovi 61:1 a 2. No, nie je to zvláštne, že On sa zastavil práve tam, a hneď ten ďalší verš ... To bolo to, čo sa týkalo Jeho prvého príchodu. A ten druhý, ten ďalší verš sa týka Jeho druhého príchodu na súd. On sa tam zastavil a zavrel knihu. Ak niekto z vás číta Scofieldovu Bibliu, nájdete tam ku tomu pod okrajom poznámku. Vidíte? Všimnite si jeho poznámku označenú „2“, poznámku pod okrajom (Vidíte?), a všimnete si, že tam je porovnanie s posolstvom, ktoré je v Izaiášovi 61:1 a 2. V tomto prípade, kde tu to miesto Písma, vyhlasuje, Ježiš mal vyhlásiť rok Pánov príjemný; a ten ďalší verš hovorí o Jeho príchode a súde. Vidíte? A vidíte, ako sa On rovno tam pri tom zastavil?

Branham, mal som v tebe najväčšiu dôveru, ale počul som, že si povedal, že určitá denominácia, do ktorej patrím, odpadla.” Povedal, “Teraz už nemám v teba žiadnu dôveru, odteraz.” Povedal, “Okolo dvadsaťpäť bratov z mojej denominácie sedeli na jednom z tvojich zhromaždení. Hneď sme sa zodvihli a odišli preč, keď si to povedal.”

¹²¹ No, všetci ma opustili, ale je jedno, On zostal so mnou ...?... jedno, nie som ... Nebol som neposlušný tomu nebeskému videniu, ktoré sa stalo tam dole pri rieke. Zostal som tomu verný. On je verný mne. Spolieham na Neho, jedného dňa; neviem kedy, že bude korunovať moju službu. Zostanem verný tak, ako len môžem byť. Neviem, čo to bude; Neviem, kedy sa to stane. A ja ... Ale keď On bude hotový, ja som tiež. No, pozrite sa sem. Dúfam, že On bude korunovať moju službu týmto, že mi dá zobrať šaty Slova a obliecť Jeho Nevestu do šiat Slova a do Jeho spravodlivosti. Dúfam, že ma bude korunovať a dá mi tam stáť v ten deň a povedať, “Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.”

¹²² Je tak veľa kopcov, cez ktoré treba preliezť, napätie, niekedy je to ťažké; ale ten, ktorý ukazuje cestu vie, čo je najlepšie. On vie, čo je najlepšie. Tie nástrahy na ceste sa zdajú byť ničím, keď prídeme na koniec tej cesty. Horlivo nasledujem tie krvavé odtlačky nôh. Pamätajte len, priatelia.

Stopy na piesku boli zmyté

Toho cudzinca na brehoch Galiley

A ten hlas, ktorý utišil rozbúrené vlny

sa nebude viac počuť v Júdey.

Ale chodník, po ktorom išiel ten osamelý Galilean

budem dnes tak rád nasledovať

A tie nástrahy na ceste sa zdajú byť ničím.

Keď prídem na koniec tej cesty.

¹²³ Toto prvé miesto Písma, ktoré som čítal, mi dal, keď som bol mladý, len chlapec, stál som tam, mal som rovné plecia, vypnutú hrud', kučeravé čierne vlasy. Teraz tu stojím s ovisnutými plecami, plešivý, šedivý, starý muž päťdesiattri ročný. Ale On mi je sladší, než ako v tých minulých dňoch. A ja sa nevyhýbam oznámiť vám celé Evanjelium Ježiša Krista. A v srdci túžim stretnúť cirkev, za ktorú On zomrel, oblečenú v spravodlivosti Jeho vlastnej Krvi, oblečenú v Jeho Slove a v spravodlivosti Jeho Slova, lebo Jeho Slovo nemôže nikdy sklamať. A

sedemkrát horúcejšia, rozžeravená sedemkrát viac. No, strávila by vás, keby ste sa ku nej priblížili na sedemdesiat metrov. Ale oni išli rovno do tej ohnivej pece a vyšli von, že nebolo na nich cítiť ani zápach ohňa. A Nabuchodonozor povedal, “Každý, kto by nectil tohoto Boha, nech jeho deti aj on budú zabití a jeho dom bude obrátený na hnojisko.” Je to tak. Vidíte? On ... Oni mali celosvetové prebudenie, pretože títo boli verní Slovu. Presne to sa stalo. Tak veru. Stoj verne pri Slove. Áno, z toho vždy vyjde niečo úžasné.

¹¹⁶ Jakob, pred chvíľou sme ho spomenuli. Zapísal som si tu jeho meno. On bol tu trochu zbabelec, ale stál. Báľ sa tam Ezava. Ó. Vedel, že odišiel preč od Boha. Po všetky tie roky bol preč od Boha, ale stále sa snažil stáť verne pri Slove. A tu ho Boh zavolať a povedal mu, aby išiel do svojho domova. A tu presne robil to, čo mu bolo povedané, a tam bol Ezau s armádou. A to bol ten čas, keď bol premenený z mena Jákob, “podvodník, ktorý vytlačil iného,” na “knieža pred Bohom,” keď na druhý deň ráno vyšiel so svojou korunovanou službou. Vyšiel a stretol sa s Ezavom a nechcel od neho žiadnu pomoc. Amen. Verný Slovu ... Takto to Boh robí, či nie? On robí všetko svojím vlastným spôsobom. Tak je to.

¹¹⁷ Mnohí moji bratia, oni dnes majú veľkú popularitu medzi ich denominačnými bratmi. Povedz len jedno meno, chlapče, a hneď to je všade ako oheň. Je to tak. Povieš toto určité meno tohoto človeka ... A predsa, keď Pán hovoril ku mne vtedy tam dole pri rieke, to otvorilo cestu prebudenia vo svete a z toho vyšiel každý jeden z týchto veľkých evanjelistov.

¹¹⁸ Oni odišli rovno naspäť so svojimi bratmi (Vidíte?), s tými denomináciami, z ktorých vyšli. Oni sem prichádzajú a majú toto zhromaždenie, zmiešaní s denomináciami a znovu idú rovno naspäť do nich. Sú veľmi obľúbení, majú veľké mená v rádiu, v novinách a všade. Každý o nich dobre hovorí.

¹¹⁹ Ale mňa všetci ľudia opustili, pretože som zobral pravé Slovo a stojím pri Slove. Zostal som presne tu, na tom, čo mi On povedal, kázal som Slovo, nie denominačnú filozofiu. “Káž Slovo,” to bolo moje poverenie; “stoj na Slove.” A bratia, ktorí počúvate túto pásku, bol som veľký, keď som chodil medzi vás a len uzdravoval chorých, rozprával videnia a ukazoval rôzne veci. Ale keď som išiel a povedal vám pravdu ohľadom Slova, prečo ste sa odo mňa odvrátili? Či si neuvedomujete, že to sa práve vyplňuje to, čo povedalo Písmo? Áno, tak sa to deje. No, sotva môžem prísť na nejaké miesto.

¹²⁰ Listy prichádzajú po celý čas. Raz prišiel jeden, stojí tam, “Brat

³⁷ A ako som si to nikdy nevšimol, a ako som sa stále zastavil pri tomto 5. verši, “Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia, ale podľa vlastných žiadostí budú si hromadiť učiteľov, lebo ich budú svrbieť uši, a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam. Ale konaj dielo evanjelistu, vykonaj svoju službu.” Vidíte? A s Božou pomocou a milosti som sa to snažil robiť. A chcem, aby moji priatelia, tí tu aj tí tam v tých krajinách, kam pôjdu tieto pásky, dôvod, že zaujímam postoj, ktorý zaujímam ku Slovu, je práve kvôli tomuto, “Káž Slovo.” To je ten dôvod, že sa nezhodujem so žiadnym z tých vyznaní, so žiadnymi denomináciami, pretože som bol poverený od Boha aby som zostal so Slovom. No, ak niekto chce robiť niečo iné, to je na nich.

³⁸ A ak si všimnete v tom videní, ktoré som mal ohľadom mojej služby, to bolo ... Nikdy som neskrížil tie stromy. Nikdy som nerobil prozelitov. Nikdy som nepovedal, “Vy všetci trinitariáni staňte sa jednotármí.” Sadil som do ich vlastných nádob. Presne tak. Išiel som ku trinitariánom; išiel som ku jednotárom; išiel som ku každému a stál som medzi nimi a nikdy som sa ku žiadnym z nich nepripojil, ale som stál medzi nimi, ako brat, presne tak, ako mi to hovorilo to videnie. A jedol som to ovocie z oboch strán, spasenie na oboch stranách.

³⁹ A teraz, všimli ste si, sedí tu veľa trojičiarov; veľa jednotárov a mnoho rôznych iných. Ale ako málo by ste sa ohľadom toho hádali, pretože ak tá časť videnia bola pravdou, tá ďalšia časť je tiež pravdou. Oboje ovocie sa nachádzalo pri kríži. Vidíte? Aj tí, aj tí boli pri kríži, všetky kôpky spolu a oboje, slivky a hrušky, či broskyne, slivky a jablká padali tam na mňa; oboje. Všetko sa nachádzalo pri kríži, pretože oni všetci verili v Boha a sú naplnení Duchom Svätým a majú kresťanské skutky a znamenia, ktoré ich nasledujú.

⁴⁰ No, denominácia nemá s tým nič spoločného. To bude ten znovuzrodený, ktorý má s tým niečo spoločné. To bude tvoje prežitie s Bohom, ktoré bude mať s tým niečo spoločné. No, vidíme toho tak veľa. Mám tu niekoľko miest Písma, o ktorých by som rád hovoril. Možno to urobím trochu neskoršie.

⁴¹ Ale teraz vás chcem zobrať od 5. verša až do 18. verša. A teraz, aby sme ušetrili čas, nebudem to čítať. Ale Pavel teraz, začíname znovu tu v Timotejovi, ak si všimnete, ako on začína hovoriť; to je žalosť. No, ak si všimnete po tom 5. verši.

Lebo ja som teraz pripravený, že budem obetovaný, a čas môjho odchodu sa priblížil:

Je hotový opustiť scénu. Začína. Vidíte? “Som ...” No, dávajte

pozor.

Som pripravený a čas môjho odchodu sa priblížil.

Bojoval som dobrý boj, beh som dokonal, vieru som zachoval.

Za týmto už mi je odložená koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Pán odplatou v ten deň, on, ten spravodlivý sudca, a nie len mne, ale ... aj všetkým, ktorí milujú jeho zjavenie sa.

⁴² A potom pokračuje, aby povedal, "Rob všetko ... rob tieto veci." Čo? Aby mu priniesol plášť. No, hneď začíname a on hovorí:

... Démas ma opustil ...

⁴³ Musí prísť čas v jeho službe, keď bol mladým evanjelistom, mladým prorokom, každý stál za ním. Ale teraz, všimnite si to tu ďalej, tam hovorí:

... všetci ma opustili ... Prečo? Kvôli Slovu.

⁴⁴ Keď Ježiš, ten mladý prorok z Galiley, On sa dostal do času, keď Ho opustili. Všetci ľudia, ktorí zostávajú s Božím Slovom, dochádzajú do toho miesta, kde ich svet a ten náboženský svet opúšťa. Ježiš raz nasýtil päť tisíc ľudí a pozbierali koše plné kúskov z tých piatich chlebov a dvoch rýb. A hneď na druhý deň, myslím, že to bolo, začína prichádzať so Slovom a všetci začínajú od neho odchádzať. A On sa pozrel na učeníkov a povedal, "Vy tiež odídete? Dokonca sedemdesiat Jeho vlastných ordinovaných kazateľov Ho opustilo. A On povedal, "Vy tiež pôjdete?"

⁴⁵ A potom Peter povedal tie pozoruhodné slová, keď hovorí, "Pane, kam by sme išli? Jedine Ty máš Večný Život."

⁴⁶ Všimnite si. Ale nastáva čas, keď prichádza ten čas opustenia, a on musí nastať. On musí prísť. A teraz, mám niekoľkých prorokov a iné veci tu, na ktorých to môžem ukázať, aby som vám dokázal, že ten čas prichádza. A pre mňa nadišiel. Nie je potrebné snažiť sa z neho dostať, je tu a ty to musíš vziať. Oni od toho neutekali; zotrvali a vzali to a nehanbili sa za evanjelium.

⁴⁷ Všimnite si Pavla, "Bojoval som dobrý boj. Beh som dokonal, vieru som zachoval." Ó. Tu ďalej je povedané, "Bojoval som so šelmami a bol som vytrhnutý z tlamy ľvov." A všetko to, cez čo prešiel, Boh bol ku nemu dobrý. Ale prišiel čas, keď mal odísť.

⁴⁸ No, zamyslime sa len, prečo by človek, kazateľ, spoločník, akým bol Démas Pavlovi, prečo by kedy opustil Pavla?

Ho všetci ľudia opustili; bol korunovaný. Tak veru. Tak veru. Bol korunovaný, pretože bol opustený a On to musel urobiť, keď Ho vzbudil z mŕtvych.

¹¹² To isté bolo s Eliášom. Hovorili sme o ňom pred chvíľou. Eliáš, ten biedny, starý, zruinovaný prorok bol tam na púšti a musel jesť to, čo mu priniesli vtáci. A jeho koža bola ovisnutá, hnedé telo, na boku mu visela malá nádobka s olejom, celý zarastený a možno plešivý a opálený od slnka, takto s palicou kríval dole, ale dole v jeho srdci pulzoval Duch Boží. Keď Boh videl svojho drobného vyčerpaného sluhu, ako ide ku koncu, každý ho opúšťal a všetko ďalšie, či ho nechal v úzkych? Poslal dole voz, zobral svojho vyčerpaného sluhu, "Nemusíš ísť hore ani tak, ako Enoch; vezmem ťa domov na voze." Je to tak. Áno. Korunoval jeho službu tým, že ho na koči odviezol domov. To nie je tak zle, viete. Áno. Áno, nemusel ísť domov pešo; On len poslal koč a zobral ho, pretože bol unavený. To sa mi páči. Biedny, drobný, unavený sluha. On ho zodvihol a zobral ho domov.

¹¹³ Práve vtedy, keď Daniel zostal taký verný Bohu, že išiel do ... Povedali, "Ten muž, viete, to bol raz veľký človek tu v tomto kráľovstve. On povedal všetky rôzne veci. On priviedol veštcov; učil ich veci a Médo-Peržanov, a ako všetko konal. Ale za vlády Dáriusa, to bol Daniel, ktorý zostal verný Bohu. To bol Daniel, ktorý stál so Slovom Božím a nezmiešal sa s ničím iným. A on povedal, "No, jeho služba je odpísaná, pretože som to videl v miestnych novinách, za niekoľko dní bude hodený do jamy ľvov." Ide do federálneho väzenia, alebo do niečoho takého. Vidíte? "Ale hodíme ho do jamy ľvov." Ale čo urobil Boh? Boh spečatil jeho službu tým, že zmenil kráľove srdce, potom Dáriuš napísal a poslal v každom jazyku, ľuďom po svete, aby sa každý človek bál Danielovho Boha, pretože to je Boh, ktorý môže vyslobodiť. Amen.

¹¹⁴ Tak, vidíte, to sa deje vtedy, keď ľudia opustia človeka, Božích sluhov, ktorí stoja verne pri Slove, že Boh pečatí ich službu a nastáva čas korunovania.

¹¹⁵ Áno, to boli Hebrejské deti za vlády Nabuchodonozora, keď sa nepoklonili tomu obrazu. Zostali verní Bohu, pretože Božie Slovo hovorilo, "Neklaňajte sa pred žiadnym obrazom a neuctievajte ho." Oni zostali verní tomu Slovu. A to bolo v miestnych novinách, vo správach, všetko o tom, čokoľvek to bolo v tých dňoch. Oni mali svoj spôsob, ako šíriť správy. Nie v miestnych novinách, samozrejme, že nie; ja to len tak hovorím, aby ste si to trochu predstavili. Ale bolo to tam, že majú byť spálení v ohnivej peci sedemkrát horúcejšej. Lebo pár dní predtým nahádzali do tej peci všetok materiál, aby ju tak rozpálili, že bola

lebo vie, že to Slovo je Boh. Rozumiete? A Slovo sa musí rozvinúť. To neomylné Slovo sa musí rozvinúť. Musí, pretože to Slovo je Boh. A keď to fungovalo pri iných po celý ten čas, Ono bude fungovať tak isto aj teraz, pretože to je Boh. Nikdy to nezabudnite. Lebo Ježiš vedel, že On je plnosť Slova, On nebol len prorok, On bol sám Boh. On bol Slovo. A preto nie len ľudia ho opustili, ale tiež príroda ho opustila. Celé stvorenie ho opustilo, všetko, hviezdy, mesiac, nebolo tam žiadne svetlo, keď zomrel. Všetko ho opustilo. Vidíte? Pretože On bol Stvoriteľ všetkého. "Na svete bol a svet povstal skrze neho a svet ho nepoznal." Vidíte? On bol Stvoriteľ všetkého. Všetko ... No, to jediné, že my netvoríme, ale snažíme sa niečo prerobiť a tí, ktorých sa my snažíme prerobiť, to sú tí, ktorí to opúšťajú a odchádzajú preč. Vidíte? Keď prichádza čas pre Slovo, aby sa skutočne ukázalo; musí to tak byť. No, len pamätajte, práve vtedy Boh vystúpil na scénu.

¹⁰⁹ A v živote nášho Pána Ježiša, tie mocné skutky, ktoré vykonal za prvý rok a šesť mesiacov svojho života, ó, aký to bol mocný muž. Nikdy nebolo na zemi takého ako On, dovtedy, ani potom nebude. Ale čo sa stalo? Vysmievali sa z neho viacej než z kohokoľvek iného, viacej než z nich všetkých spolu. Príroda sa mu vysmiala a stvorenie sa mu vysmialo, všetko sa mu vysmialo, pretože to bolo v prevrátenom stave. Preto sa ľudské srdcia vysmiali skutočnému Božiemu sluhovi, pretože boli prevrátení. Príroda je prevrátená; a preto ...

¹¹⁰ Keď je príroda taká pekná, aká je a pritom je prevrátená, aká bude, keď bude obrátená naspäť do vôle Božej? Ak zem môže rodiť strapce hrozna, že dvaja chlapi to museli niesť na pleciach, aká bude, a to bola prevrátená zem, aká bude, keď sa obráti naspäť ku Bohu? Keď Kristus príde, púšť rozkvitne ako ruža. To bude obrátenie. A suché miesta vytrysknú vodou a zem bude kvitnúť a rozkvitať. Ó, to bude čas, a keď ľudské srdcia budú obrátené na bohabojných, a teraz je čas vykonať to rozhodnutie, budú žiť na tom mieste. Amen.

¹¹¹ Tá temná hodina ... "Medzi trasúcimi sa skalami a zatemnenou oblohou", povedal básnik, "môj Spasiteľ sklonil hlavu a zomrel; roztrhnutá opona zjavila cestu do nebeskej radosti a nekonečného dňa."

On to musel urobiť, aby nám otvoril cestu. Je to tak. Ale čo robil Boh? On bol verný Slovu a zobral ten kríž. Ale či to bol koniec Jeho služby? Či bola Jeho služba odpísaná? Boh ju korunoval s tou najväčšou korunou, akou len mohla byť korunovaná. On ju korunoval v to Veľkonočné ráno, pri vzkriesení. On korunoval tú službu nášho Pána Ježiša, On vstal zmŕtvych a je živý na veky. On nebol odpísaný, pretože

⁴⁹ Poznáte brata Baxtera, mnohí z vás si na neho pamätáte. On zvykol toto čítať o Démasovi. On povedal, "Vieš, čo urobím, brat Branham, keď prídem do neba, to prvé, čo urobím?"

Opýtal som sa, "Čo?"

⁵⁰ Povedal, "Pôjdem rovno tam a nájdem Démasa, kde tam je; a z celej sily mu jednu vrazím." A povedal, "On sa otočí a povie, Baxter, prečo si mi to urobil?" On povie, "Prečo si odišiel od biedneho Pavla, keď ho všetci opustili?" Ja také niečo nepredpisujem; Neverím, že tam sa niekto bude biť; ale len som myslel o bratovi Baxterovi, keď to hovorím, pretože mu bolo Pavla tak ľúto.

⁵¹ No, čo Pavol urobil? On kázal tak verne, ako len mohol, a Duch Svätý bol na ňom. A keď tam písal o tých ženách kazateľkách a takých veciach, dokážem si predstaviť, že to vybuchlo. Povedal, "Nech sú ženy v zboroch ticho, nedovoľujem im hovoriť," a on bol práve vtedy vo väzení.

⁵² Dokážete si predstaviť, čo povedal niektorý z tých biskupov, "Oj. Ten človek tam vo väzení, čo sa stará do nás a píše nám tu? Vidíte? A on mal so sebou Timoteja, ktorý pil po troche vína. A tak on je teraz tam, Timotejovi dáva piť víno a on sedí vo väzení a píše nám sem, hovorí nám, čo nám chce Duch Svätý povedať, že čo máme robiť."

⁵³ Ale on povedal toto, "Čo? Či od vás vyšlo Slovo Božie? A len ku vám prišlo? Ak si niekto myslí, že je duchovný alebo prorok, nech uzná, že to, čo ja píšem, sú prikázania Pánove." Vidíte?

⁵⁴ Vidíte, prichádza čas, priatelia. A chcem, aby ľudia v tej krajine, kam idú tie pásky, aby pamätali, že čas oddelenia musí prísť. Musí sa to stať. Nevie, ako ďaleko som od času konca, od konca mojej cesty. Nevie. To je na Bohu. Nevie, čo bude zajtra, nevie, čo prinesie zajtrajšok, ale vie, kto ho drží. Tak tam stojí moja viera, na tom.

⁵⁵ Nemyslím, že Démas ho opustil a začal chodiť do nočného klubu. Nemyslím, že Démas urobil niečo také, pretože Démas bol Duchom naplnený človek. Bol veľkým pomocníkom. Keby ste niekedy čítali históriu o Démasovi, on bol význačný kazateľ, fajný, kultúrny človek, s vysoko uhladeným správaním, vzdelaný. Bol to chytrý muž. Ale prečo opustil Pavla? To je to. Čo ho viedlo ku tomu, že opustil Pavla? Neverím, že chcel chodiť do nočného klubu ani nič také. Ale verím, že to bol Boh, ktorý oddeľoval Pavla. No, predstavujem si Démasa ...

⁵⁶ Zoberme niektoré z Démasových názorov. Keď som jedného

dňa sedel na úbočí a rozmyšľal som a uvažoval som, “Prečo chcel Démas opustiť toho muža? Prečo chcel opustiť toho biedneho kazateľa, ktorý ho priviedol ku Pánovi, človeka, ktorý bol na čele prebudenia medzi pohanmi, ktorý bol vlastne prorokom?” Nikto nemohol povedať, že on nie je prorok. On bol viac ako prorok, on bol apoštol, a to veľký a mocný apoštol pre Pohanov. A Démas bol spojený s Pavlom, mal s ním obecenstvo a videl Ducha Božieho ako sa nad ním pohybuje. A prečo sa obrátil chrbtom takému človeku, ktorý bol potvrdený, že je Kristov sluha? Všimli ste si tu Pavla, “...zamiloval si terajší svet.” Nemyslím, že Démas odpadol. Nemyslím si, že to urobil. Ale myslím, že si vytvoril zlý názor na Pavla.

⁵⁷ Démas pochádzal z bohatej rodiny a bol bohatý, a peniaze niekedy pre ľudí znamenajú náboženstvo. Ako hovoria v Kalifornii, “Ak nemáš tri Kadilaky, nie si duchovný.” Tak to znamená, že ak nie si úspešný, ak nemáš najkrajší zbor v meste, ľudia tam nebudú chodiť. Tu je to skoro podobne. Dokazujú vám, že musíte mať najkrajší zbor v kraji, lebo inak povedia, “Chceš povedať, že sa pridáš ku takej malej skupine, ako je tam tá?”

⁵⁸ Viete, že náš Pán nemal miesto, kde by položil svoju hlavu? Viete, že On mal len jeden plášť? Vidíte? A On to mal, bol proste takým, ktorým všade postrkovali. A nemal miesto, kde by položil svoju hlavu. Ale oni si mohli myslieť o Ňom to isté, a mysleli si.

⁵⁹ A teraz, som presvedčený, že Démas videl upadnutie, zdanlivo, v Pavlovej službe. Myslím si, že si myslel, že ten starý človek je odpísaný pred Bohom. No, on si myslel, že ľudia, ktorí by si vylúpili svoje oči a dali Pavlovi ...

⁶⁰ No, Pavel to povedal, povedal, “Boli by ste si vylúpili svoje oči a dali ich mne.” Pretože Pavel, máme dojem, mal zlý zrak, pretože povedal, “Takým veľkým písmom som to napísal.” Povedal, “veľkým písmom,” ale mám lexikon a tam je povedané, “veľkými písmenami.” On bol tam v Ríme vo väzení. Niečo nie je v poriadku. Povedal, že mal problémy so zrakom od toho nebeského videnia. Tak on ... Ľudia by si boli vylúpili svoje oči, keď videli Pavla, ako trpí, oči mu robili problém a on trpel. A tri krát prosil Pána, aby ho uzdravil. A povedal, “aby som sa prevelikosťou zjavení príliš nepovyšoval, daný mi je osteň do tela, anjel satanáš, aby ma pohlavkoval.” No, mali sme sa celkom dobre, a vtedy ho to znovu udrelo. Potom sa z toho dostal a bol v poriadku, a znovu ho to udrelo.

⁶¹ Vidíte, Pavol mal službu väčšiu než všetci ostatní apoštolovia spolu. Niektorí z nich mohli povedať, “Dobre, ja som chodil s Ježišom.”

stotisíc ľudí, ktorí takto prichádzali, alebo možno milión, a hukot vozov, a ako sa víri prach, vzdali sa a odpadli, “A, Mojžiš, tam sme mali zomrieť.” Vidíte? A Boh povedal, že ich nechal zomrieť na púšti, pretože neverili. “Mojžiš, tvoja služba je odpísaná; to je to. Ty už viac nie si.” Vidíte, oni tomu nerozumeli. Nechápali to.

¹⁰⁴ A teraz tá istá vec bola, keď Ježiš, mladý rabbi alebo učiteľ, alebo prorok z Galiley, keď robil všetky tie zázraky a všetko, “Ako vôbec mohol niečo také tolerovať? Ako mohol dovoliť, že ho nejaký človek zviazal reťazou, keď On mohol prelomiť pečať hrobu a vytiahnuť mŕtveho človeka z večnosti? Ako to mohol urobiť, keď mohol prehovoriť ku mŕtvemu synovi jednej vdovy a vzbudiť ho znovu do života; a Lazára, mŕtveho a zhnitého v hrobe, a priviesť ho von odtiaľ? Ako sa mohol postaviť a povedať, “Ja som Vzkriesenie a Život; Ten, kto verí vo mňa, keby aj zomrel, žiť bude. Ten, kto verí vo mňa, nikdy nezomrie.” A stál tam a bol zviazaný reťazami a pľuli mu do tváre, a neotvoril svojich úst?” Učeníci si pomysleli, “On stratil svoju službu.” Áno, to je to čo sa deje. Bože, tento biedny svet ...

¹⁰⁵ Ešte aj jeho cirkev, tí dvanásti, z ktorých sa tešil a povedal im všetko a miloval ich, oni sa odvrátili od neho. Len Jeden zostal pri ňom; to bol Ján. Práve v tej hodine, keď všetko stroskotalo a všetká nádej pominula, on tam bol zviazaný a zobrali ho tam a vysmievali sa z neho a pľuli na neho a na chrbát ... Nevedeli, že tým sa vyplnili Písma.

¹⁰⁶ No, či nevíete, že tie veci, ktoré sa dnes dejú presne do písmena vyplňujú Písma? Prečo ľudia nechajú - môžu hovoriť tieto veci? Prečo denominácie zúria? Prečo to robia? Je to napísané v Písmach, že to budú robiť. Oni pôjdu rovno do toho a sami to budú robiť, slepo, nevediac, že to robia. Či si myslíte, že Judáš vedel, že odohráva rolu Judáša? Či si myslíte, že Faraón vedel, že odohráva tú časť, keď ho Boh vzbudil práve pre to? Či si myslíte, že by Ezau urobil to čo urobil? Samozrejme, že nie. Povedal, “Majú oči a nevidia, uši a nepočujú.” Ale sledujte Písma, ako sa presne vyplňujú. Vidíte? Sme v čase konca; musí to takto byť.

¹⁰⁷ No, jeho cirkev ho opustila. Všetci ľudia a príroda ho opustili, Pavel nebol ani zďaleka tak opustený ako On. Ešte aj samotné stvorenie, ktoré On stvoril, ho opustilo, mesiac a hviezdy a slnko a všetko, Boh a všetko. Človek, Boh, príroda a všetko Ho opustilo, nič tam nestálo; On zomrel sám. Či stratil svoju službu? On vyplňoval svoju službu, nestrácal ju. To ide s tým. To je to, čo sa deje. To s tým musí ísť.

¹⁰⁸ No, všetko ho opustilo. Ale práve v tom čase Boh vystúpil na scénu, pretože každý človek, ktorý pozná Slovo, bude stáť so Slovom,

ľvov; muž Boží, ktorý stál verne pri Slove.

¹⁰⁰ Tie Hebrejské deti stáli verne pri Slove, keď kráľ vydal vyhlásenie, že “kto sa nepokloní tomu obrazu, keď zazneje citara a trúby začnú trúbiť a tak ďalej, že každý, kto sa nepokloní tomu obrazu, bude hodený do ohnivej pece.” A oni sa obrátili chrbtom ku tomu obrazu a ... Oni, bez ohľadu na to, akí sa stali nepopulárni, bez ohľadu na to, že ich vylúčia zo spoločenstva, zostali verní Slovu. To sa mi páči.

¹⁰¹ Jákob, ďalší ... On bol dlhý čas preč z domu a bol povolaný aby išiel domov navštíviť svoj ľud. A bol na ceste, verný svojmu povolaniu, verný tomu, ako bol vedený. Tam sa mu všetko dobre darilo, ale Boh začal s ním konať, aby išiel domov. A na ceste domov bol hodený medzi dve tesné miesta. Jeho žena a deti na jednej strane a jeho brat Ezau, ktorý ho nenávidel, tu prichádza s armádou, aby sa s ním stretol. A on stál pri malom potoku, tam pri potoku Peniel, a tam stál. Čo za okolnosti. Ezau, ktorý ho nenávidí, prichádza s armádou porátať sa s ním, a tu, na tejto druhej strane potoka, bola jeho žena, dve ženy s deťmi na tejto strane potoka, a on bol chytený na tesnom mieste. Prečo? Pretože keby bol zostal vo svojom vlastnom kraji, bolo by to v poriadku. Ale mal povolanie, Slovo Božie ho zavolalo do jeho domoviny. Haleluja. Boh žehná človeka. On mal tiež šancu. Tak veru.

¹⁰² Ježiš, verný Slovu Otca, “Ja robím len to, čo mi hovorí Otec. Je napísané - človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza z úst Božích.” Ježiš, vždy verný tomu Slovu, prišiel taký čas, že stratil všetkých priateľov, ktorých mal. Každý ho opustil a odišiel preč: všetci. A ľudia videli ako ho zosmiešnili, vysmiali a stratili v Neho dôveru. “Ako môže človek, ktorý dokázal prehovoriť ku mŕtvemu v hrobe a vzbudiť ho. Ako môže človek, ktorý mohol predpovedať udalosti tak, že to nikdy nesklamalo, stáť pred súdom, kde ho trhajú za bradu, až krváca po tvári, a opití vojaci pľujú na neho, dávajú mu na hlavu handru a bijú Ho palicou po hlave a hovoria - prorokuj a povedz nám, kto ťa udrel; budeme veriť?”

No, učenici proste odišli preč, povedali, “Ó ...”

¹⁰³ Vidíte, oni tak rýchlo zabudli na to, čo Boh robil. Ako povedal Mojžiš pri Červenom Mori, keď tam stál a povedal, “Boh urobil desať mimoriadnych zázrakov a vy sa stále dopúšťate prestúpenia, že neviete, že On je stále Boh?” On tam išiel a udrel tú krajinu; položil kliatbu na ten kraj. Vyviedol žaby, blchy, muchy, všetko možné, a závan, ktorý zabil všetkých prvorodených, a anjel smrti prešiel cez tú krajinu, a predsa ho tí ľudia nechceli nasledovať pri Červenom Mori. Ako rýchlo, tak rýchlo, ako vaša popularita ... Keď uvideli tie blyštiace sa kopije tých

No, ľudia na ulici tiež chodili s Ním, keď tam bol. Ale Pavel Ho videl v Ohnivom Stĺpe potom, čo zomrel, bol pochovaný, vystúpil na nebesia a vrátil sa naspäť a povolal Pavla (Vidíte?) na ceste do Damašku. A on mal väčšiu službu než Matúš, Marek, Lukáš alebo ktokoľvek ďalší. On bol ďaleko pred nimi. A povedal, “Aby som sa teraz nepovýšil a nepovedal, - no, vy ostatní, vy o tom nič neviete - Ja som videl Pána po Jeho vzkriesení.”

⁶² Dobre, oni povedia, “My sme s Ním chodili.” No, to s Ním chodili tiež všetci ľudia tam v okolí Galiley a Nazareta a po celej krajine. Oni všetci s Ním chodili.

⁶³ Ale vidíte, Pavel sa s Ním rozprával a videl Ho v tej forme, v akej bol prv, ako sa stal telom. Vidíte? A On poveril Pavla v takom stave. Keď bol v tom Svetle, poveril Pavla. A Pavel Ho videl. A povedal, “Aby som sa nepovýšoval, necítil sa vyšší ako niekto z vás, bratia, bol mi daný anjel satana,” ktorý ho pohlavkoval a držal ho dole. A povedal, “Trikrát som prosil Pána aby to odobral odo mňa. A povedal mi, - Saul, alebo Pavel, moja milosť ti je dostatočná.” Potom Pavel povedal, “Budem sa chváliť vo svojich slabostiach, pretože keď som slabý, vtedy som mocný. Vidíte, budem sa chváliť v tom.”

⁶⁴ No, všimli ste si teraz, človek, ktorý mal službu väčšiu než ktokoľvek iný, z tých ostatných, ktorí boli na poli, Pavel, ktorý mal najväčšiu službu zpomedi nich všetkých, ktorý videl Ježiša v Ohnivom Stĺpe a bol poverený, aby robil to, čo robil a ten istý Boh ho potvrdil, tá istá moc, znameniami a zázrakmi bez akejkoľvek pochybnosti; a bol taký biedny, že mal len jeden plášť, kázal skupine ľudí, ktorý by si vylúpili svoje vlastné oči, a niektorí z nich boli milionári. A predsa Pavel mal len jeden plášť. Povedal, “Prines mi ten plášť, tu začína byť zima.” Bol v hornatej krajine. Mal len jeden plášť.

⁶⁵ A pre Démasa, človeka, ktorý bol na takom vysokom postavení, pre človeka vysokého kalibru, kultúrneho, vzdelaného a bohatého človeka, ktorý mal veľa šiat, “S tým človekom nie je nič v poriadku. Mal predsa toľko priateľov, ktorí by si vylúpili oči a dali mu, a pri tom je taký biedny, že má len jeden plášť. S Pavlom nie je nič v poriadku.”

⁶⁶ Ó, viete, ten duch neodišiel zo sveta; oni to stále tak majú. Peniaze, to nie je Boh. Je len jeden Boh. Rozumiete? Ale ľudia si myslia, že pretože máte veľkú službu, musíte mať všetko toto a toto a všetky tieto veľké veci a veľké školy a veľké to a to. Boh neúčinkuje cez tie veci. Alebo prinajmenej, ja mám taký názor. Boh účinkuje s jednotlivcom. On nás nikdy neustanovil, aby sme išli a robili také veci.

⁶⁷ Ale Pavel, s jedným plášťom, a tu povedal Timotejovi, aby mu ho priniesol, pretože tam začínala zima. Vidíte? Človek, ktorý mal službu, že kázal desať tisícom ľudí, to Pavel robil a mal službu, že mohol robiť všetky rôzne zázraky a videl Ježiša v Ohnivom Stĺpe, a poveril ho, a pritom mal len jeden kabát. Démas povedal, "Takýto človek," a odvrátil sa od neho.

⁶⁸ No, keď bol Pavel tu v Troade a kázal, nachádzame, že tam bol človek, kotlár, kováč, ktorý obrábala meč. A to bol lump a nenávidel kresťanstvo. A ten urobil Pavlovi všetko zlé, čo len mohol, dal ho zavrieť do väzenia a všetko ... Pavel ešte varuje aj Timoteja ohľadom toho, "Daj si pozor na toho človeka." A tu je Démas ... Ó, Bože, nech to ľudia počujú. Tu stál Démas pri mužovi, ktorý udrel jedného slepotou za to, že sa s ním hádal. No, ty cirkev Kristových kazateľov, teraz sa drž. Ja som mal raz jedného, ktorý mi povedal, "Udri ma slepotou. Udri ma slepotou. Máš Ducha Svätého, udri ma slepotou."

Povedal som, "Ty si už slepý." Vidíte?

⁶⁹ No, prečo Pavel neudrel toho kotlára slepotou? Ten istý duch, ktorý je na ľuďoch, ktorí si to tak myslia, to je to isté, čo bolo na Démasovi. Muž, ktorý mohol udrieť slepotou človeka, ktorý sa s ním hádal, a potom sa otočil a nechal nejakého kotlára, aby kazil jeho službu v meste, Démas si určite povedal, "On je odpísaný; stratil svoje dary udrieť slepotou."

⁷⁰ Či nevidíte, ako ten duch stále žije, hovorí, "Si odpísaný, brat ..." Ó, to proste ľuďom prechádza ponad hlavu. Oni to jednoducho nerozumejú, to je všetko. Vidíte? Nemôžu to proste vidieť. Rozumiete? Oni nerozumejú.

⁷¹ No, Démas, on neudrel toho človeka slepotou pretože chcel. Či Ježiš nepovedal, "Ja nerobím nič, kým mi prv Otec neukáže?" Či som vám nepovedal pred rokmi, že keby moja vlastná matka ležala, zomierala, a povedal by, "Billy, aký je tomuto záver?" Nemohol by som nič povedať, až kým mi Boh prv nepovie. A to je presne to, čo sa stalo. Človek nemôže ... Človek je úplne neschopný. On je len agent, cez ktorého Boh účinkuje a Boh robí svoju vlastnú vôľu. Ale keď vidíte týchto senzačných ľudí, ktorí stále majú toto a tamto a tamto, radšej stojte preč od toho. Rozumiete? Sám Ježiš to nerobil. On povedal, "Ja pracujem, len keď Otec pracuje. On mi ukazuje, čo mám robiť, a potom idem a robím to. Ja nemôžem robiť nič iné."

⁷² A tu Démas videl Pavla, človeka, ktorý mal takú službu a pritom bol taký chudobný, že mal len jeden plášť a chcel, aby mu ho Timotej

svet, čo svet robí, to nie je naša nádej, to nestojí na tom, čo robí svet.

⁹⁵ Myslím, že tá pieseň je taká pekná, prajem si, aby som mohol spievať. Stále som chcel spievať. Vidíte? "Tí, ktorí očakávajú na Pána, obnovia svoju silu. Vznesú sa hore na krídlach ako orol, budú bežať a neunavia sa, keď pôjdu, nezomdlejú; uč ma, Pane, čakať. Uč ma, Pane, čakať na kolenách." Páči sa mi to. "A v tvojom vlastnom vhodnom čase odpovieš na moje prosby; uč ma, aby som nespoliehal na to, čo robia druhí, ale aby som očakával v modlitbe na odpoveď od teba." To je to. To je pravý sluha, ktorý očakáva na pokynutie svojho majstra, a vie toto, že Písma nemôžu sklamať, bez ohľadu na to čo sa deje. Písma musia zostať pravdivé. V takom čase ako toto, vtedy Boh obyčajne prichádza, aby pomohol.

⁹⁶ Pozrime sa na Eliáša, keď on bol opustený. Prečo? Pretože zostal ďalej verný Slovu. Povedal, "Všetci ma opustili." A bol vylúčený z obecnstva, z organizácie, a bol vylúčený dokonca z národnej organizácie, alebo z národnej izraelskej cirkvi. Kňazi a všetci ho vyhodili a on nemal ani plášť ako Pavel, ale kúsok ovčej kože, alebo kožu prehodenú okolo seba, a sedel hore na vrchu a vtáci mu nosili jesť. Tak veru. Prečo? Kvôli Božiemu Slovu, pretože bol verný tomu Tak Hovorí Pán. No, všetci ľudia sa zmodernizovali. Prvá dáma v krajine, Jezábel, zaviedla všetku módu a všetko také. A kňazi a všetci sa tomu vydali a všetci kazatelia, oni sa tomu prispôbili. Ale Eliáš nie, on zostal verný Slovu. A kvôli tomu ho opustili, že až zavolať, "Pane, zostal som len ja sám a hľadajú ešte aj môj život."

⁹⁷ Ale Boh mu dal potešenie, povedal, "Mám tam ešte sedem tisíc."

⁹⁸ Vidíte, nemyslím, že Eliáš sa s tým nafukoval, že zostal len jediný, ale myslím, že bol taký opustený. Zakaždým, keď išiel ku kňazovi aby tam kázal na zhromaždení, odmietli ho. Išiel sem, "Ber sa z tadeto, ty fanatik. Ber sa z tadeto. Chod' a rob toto." To ukazuje, že keď Elizeus išiel, jeho nástupca. No, čo oni urobili? Oni ani... Tento mladý muž bol plešivý a oni poslali von svoje malé deti, aby si robili žarty z tých šarlatánov. Obidvoch ich pokladali za šarlatánov, volali, "Plešivý, plešivý, prečo si neodišiel hore ako Eliáš?" Oni neverili, že on odišiel hore. Och. Vidíte? Ľudia si mysleli, že to bola banda šarlatánov. Ale oni boli verní Slovu, s potvrdenou službou. Eliáš tak stál. Áno.

⁹⁹ Daniel zaujal správny postoj. Viete, kde som to našiel v Danielovi 12, či v Danielovi 9, myslím, že tam to je. Keď ... Daniel zaujal správny postoj ku Slovu. Čo sa mu stalo? Keď bol pravou rukou kráľovi, ale zaujal správny postoj ku Slovu a bol vylúčený a hodený do jamy

bol Pavel, ktorý ho priviedol ku Kristovi. Ale, vidíte, to je bez poznania Ducha, keď poznáš, čo je vôľa Božia, potom činíš vôľu Božiu. Vidíte? Ale on ho tam opustil v takom stave. Opustil ho ... Všetci ma opustili.

⁹¹ Ako o tom rozmýšľam, ako sluha, ktorý bude stáť verne na Slove, skôr alebo neskôr, pamätajte len, ľudia ho opustia. No, chceme sa toho dotknúť za chvíľu, nechcem vás teraz príliš dlho držať, pretože chcem, aby ste tu boli zajtra ráno. Stále, keď Boží sluha stojí verne pri Slove, všetci ho opustia. A to ... No, zoberte to len, kdekoľvek chcete, v akomkoľvek čase v Biblii alebo v histórii, že keď niekto stál verne, bez ohľadu na to, aký bol populárny, keď stál verne pri Slove, prišiel taký čas, keď ho ten náboženský svet opustil a dal ho nabok. No, čítajte to, keď zoberiete Bibliu od Genesis do Zjavenia, a zoberte si Prednicejský koncil a zoberte si Nicejských Otcov, a každý muž, každý svätý, každý prorok, každý skutočný sluha Boží, ktorý stál na Slove, toho tie cirkevné veci opustili a odvrhli. A Pavol bol jedným z nich.

⁹² A ak je niekto dnes, to bude to isté. To je úplná pravda. Musíte naraziť na to miesto. To musí prísť. Ľudia si myslia, že človek, ktorý bude mať takú službu, on má mať svet pod svojím palcom. Mal by, ale oni nechcú prísť pod jeho palec. Vidíte? A takýto človek by nedal službu, svet pod svoj palec; on by ho dal pod palec svojho Pána; pretože on tu nereprezentuje seba samého; on tu reprezentuje svojho Pána.

⁹³ A viete, ľudia hľadajú chválu jeden od druhého a chvália jeden druhého, a keď to robia zneuctievajú Boha. Vidíte? My sa snažíme a robíme medzi sebou veľkých ľudí, a pritom nie sme veľkí a malí; všetci sme malí. Je len jeden veľký medzi nami a to je náš Pán. Rozumiete? A my robíme našu organizáciu oveľa väčšiu, ako je Boh, "veľká svätá cirkev taká alebo taká, či ešte iná, veľkí svätí biskupi," a tak ďalej. Nič také nie je. To je ľudská chvála. Len jeden je svätý, a to je Boh. A Duch Svätý, ktorý je Boh, je medzi nami. To nie sme my, ktorí sme svätí; to je Duch Svätý, ktorý je v nás. To nie je ... Keď vidíme, že sa stali určité veci, to nie sme my, ktorí to robíme, to je Duch Svätý. Ježiš povedal, "To nie som ja, ktorý koná tie skutky. To je môj Otec. On prebýva vo mne, a to On koná tie skutky." A to nie je on, ktorý - to činí. Dobre. Ale nachádzame tých pravých sluhov v priebehu veku.

⁹⁴ No, tu je to, na čom to chcem tak trochu preskúšať. To je obyčajne v takom čase ako tento, keď človek zostal verný Slovu a všetci ho opustili, až kým Boh nevstúpi na obranu toho človeka a korunuje jeho službu. Vidíte? Je to tak. Čo za útecha. Naša útecha je postavená na zaslúbení Božieho Slova. Bez ohľadu na to, čo hovorí

priniesol: jeden plášť. Ale Pavel dal príklad, aký bol Kristus; On mal jeden plášť. Prečo potom bohatstvo a veľa peňazí a také veci znamenajú pre ľudí dnes tak veľa? Všimnite si teraz. A on mal moc, že ktokoľvek, kto sa protivil tomu, čo kázal, on sa otočil a povedal, "Budeš slepý do času." A ten človek oslepol.

⁷³ A tu bol kotlár, ktorý mu urobil desaťkrát horšie ako ten človek, a predsa bez všetkého v tom ďalej pokračoval. Démas si musel myslieť, "No, ten starý muž je teraz odpísaný. Stratil svoju službu." Nie, nie, nestratil svoju službu, vôbec nie. Boh to takto nerobí. Boh nedáva tak, ako nejaký indián. Veru.

⁷⁴ Všimnite si teraz. Pavel mal prikázané urobiť niečo, podobne ako Eliáš. Prorok Eliáš tam na vrchu bol poverený od Boha a zavolał oheň z neba a on padol. A zavolał vodu a prišla. A potom rozkázal podľa posolstva Božieho a zabil štyristo kňazov, poodtínal im hlavy a nechal ich, aby sa skotúlali dole z toho kopca; a potom utekal kvôli vyhrážkam nejakej ženy, jednej pokryteckej ženy, či neveriacej, Jezábeli. Tá žena, ktorá to všetko dirigovala, ona to spôsobila. Prv sa zdalo, že on ju už dostal. Ale Boh má spôsob ako koná svoje veci, a jeho sluhovia môžu pracovať len, ak pracujú podľa vôle Božej.

⁷⁵ Nevidíte, priatelia, musíte konať podľa Božieho spôsobu konania. Ako často som sa zišiel s bratmi a konzultoval s nimi, a ako rád by som išiel a potriasol im ruku a povedal, "Bratia, na tom vôbec nezáleží; buďme len ďalej bratia." Ako to môžem urobiť a zachovať moje poverenie, "Káž Slovo"? Pán to tak nechce.

⁷⁶ Stál som medzi kazateľmi a jeden povedal, "Brat Branham, moja teta je tu. Viem, že ty si prorok poslaný od Boha. Chod' tam a navráť jej zrak." Prajem si aby som to mohol, urobil by som to. Ja nie som schopný to urobiť, až kým mi to On nepovie. Rozumiete? Nikto to nedokáže urobiť. Eliáš to nedokázal; ani nikto to nedokáže.

⁷⁷ No, vidíme, že Pavel ... Démas kázal s Pavlom, videl, ako Pavel tam uvidel ležať toho chromého muža a povedal, "Vidím, že máš vieru aby si bol uzdravený. Postav sa na nohy. Ježiš Kristus ťa uzdravuje." Videl ho uzdravovať chorých a predsa zanechal svojho priateľa Trofima chorého.

⁷⁸ "Pavel stratil svoju službu." To je to, čo si Démas musel myslieť. "Prečo to neurobil, ak mal dar uzdravovania, prečo tam nešiel a neuzdravil toho priateľa, ktorý pri ňom tak verne stál? Povedal, - zanechal som ho tam nemocného. A nemám žiaden plášť a chcem, aby si mi priniesol ten plášť, keď sem pôjdeš. A daj si pozor na toho kotlára;

on prekazil zhromaždenie v tom meste. Musel som odísť z toho mesta. Dal ma zavrieť do väzenia.”

Predstavujem si Démasa, ako povedal, “Čo za kazateľa sa z neho stal?” Vidíte?

⁷⁹ A brat, ľudia majú dnes na svete mnoho tých duchov Démasa. Oni nevedia, o čom to všetko je. Rozumiete? Nie je potrebné snažiť sa vysvetliť im to, pretože oni to aj tak neporozumejú. Vidíte, vidíte? Kristov sluha nasleduje šľapaje.

⁸⁰ Jeden náš diakon tu, neviem či je tu dnes večer alebo nie, to je Tony Zabel. Obyčajne tu býva. A prišiel ku mne a povedal mi tu nedávno, že mal - prišiel sem, povedal, “Mal som sen, zvláštny sen.” Povedal, “Snívalo sa mi, že som sa snažil nájsť cestu hore do neba.” Povedal, “Videl som prichádzať muža oblečeného v čiernom rúchu a čítal nejakú knihu.” A povedal, “Išiel som ku tomu mužovi a opýtal som sa ho, “Ktorá cesta je do neba? A on povedal, - Opýtaj sa toho muža, ktorý je predom mnou.” A to bol pastor jedného zboru, ku ktorému išiel.

⁸¹ Išiel trochu ďalej a stretol iného muža; bol oblečený v čiernom rúchu a spieval piesne, pri tom, ako išiel. A to bol iný pastor. Obidvaja tí pastori sú moji priatelia. A povedal ... a fajní ľudia. A on povedal, “Po ktorej ceste mám ísť, aby som sa dostal hore na štít tej hory? On povedal, - Pozri sa, vidíš tam na vrchu stáť toho malého chlapa? Povedal som, - Áno. - Tam stál chlap v pracovnom oblečení s kovbojským klobúkom.”

⁸² Nieкто tu v Kentucky povedal, keď tam o mne hovoril, povedal, “Ten človek vyzerá na všetko iné, len nie ako kazateľ.” Môžem vyzerat' ako farmár alebo niečo také, ale viete, to nezáleží na vzhľade.

⁸³ A povedal, že to som bol ja, ktorý som tam stál. A on vyliezol hore, až prišiel ku mne a povedal, že som ho chytil za ruku a viedol som ho ďalej hore, až sme prišli na vrch toho kopca, a tam bola pustatina, cez ktorú bolo treba prejsť, a povedal som mu, “Tony, musím ťa tu opustiť; musíš prejsť niečo z tohoto sám.”

On povedal, “Brat Branham, čo mám od teraz ďalej robiť?”

⁸⁴ Povedal, že som mu riekol, “Pod' sem, Tony, pozri sa tam dole. Vidíš tie odtlačky bosých nôh, v ktorých je krv? “ Povedal som, “To je to, čo nasledujem po celej ceste. Len sa toho drž.” To je to jediné, čo viem, aby som na to ukázal ľuďom; nie na nejaké vyznanie, alebo na nejakú senzáciu, ale na tie krvavé odtlačky nôh, ktoré vedú do Biblie, na Krv Ježiša Krista.

⁸⁵ No, ako sa ten človek musel cítiť, človek, ktorý mal tak veľa priateľov, milionárov, a pritom mal jeden plášť, človek, ktorý mal moc raniť slepotou a dovolil nejakému mužovi, že ho vyhnal z mesta: vôbec nič s tým neurobil, zdvihol sa a odišiel. Modlil sa za chorých a svojho priateľa zanechal chorého. A Démas ho opustil. Všetci tí ostatní ho opustili. Všetci ho opustili. Pavel povedal, “Všetci ma opustili.” Oni všetci ma opustili.

⁸⁶ Hovorím vám toto. Keď nieкто zostáva verný Slovu, nie len na jednom zhromaždení, ale na každom zhromaždení, keď nieкто stojí verne pri Slove, príde čas, že ho ľudia opustia. Presne tak. Oni to urobili. Urobili to nášmu Pánovi. Opustia ho, keď bude stáť za Pravdou. “Všetci ma opustili.” A teraz, čo myslíte, že čo si Démas a niektorí z tých ľudí mysleli, keď všetci vieme, keď poznáme Písmo, že Lukáš bol doktor a Pavel, kdekoľvek išiel, bral so sebou tohoto doktora? A kázal Božské uzdravenie a svojho priateľa zanechal chorého ... Taký chudobný, že mal jeden plášť ... A nechal, že ho jeden človek vyhnal z mesta, keď mohol udrieť človeka slepotou. Vidíte, oni si mysleli, že je odpísaný. Ale nebol. On bol presne v tých krvavých šľapajách. On ich ďalej nasledoval. Dúfam, že rozumiete. On povedal, “Všetci ma opustili.”

⁸⁷ Démas si zamiloval tento súčasný svet, popularitu ľudí. “Pozdravujem ťa, Doktor Démas. Viem že máš Ph ...

⁸⁸ Ó, samozrejme, oni to milujú. Ježiš povedal, “Ako to máte radi, keď stojíte v synagógach a nazývajú vás rabbi,” a tak ďalej. Povedal, “Dostávate iba viacej zatratenia.” Vidíte?

⁸⁹ No, vieme, že keď ľudia videl tohoto doktora, ako chodí za ním, či s ním, a Pavel bral Lukáša, povedal tu, “Lukáš je jediný, ktorý ma neopustil.” A Lukáš mu je užitočný. Lukáš mu je na prospech; on potreboval Lukáša pre svoju službu. A tento doktor chodil s tým človekom všade, kam išiel, a kázal Božské uzdravenie. A človek, ktorý kázal Božské uzdravenie a mohol uzdraviť chromého a spraviť, že mŕtvy povstal a všetko ostatné, a videl veľké videnia a hovoril o veciach, ktoré sa stali, a zanechal svojho spolupracovníka chorého. A mohol mať milióny dolárov a postaviť budovy za desať tisíce dolárov a veľké školy a také veci, a nemal skoro nič, iba jeden plášť...

⁹⁰ Démas povedal, “Nebudem sa stotožňovať s takýmto človekom. On je len - on je z nižšej vrstvy. Ja pôjdem s denominačnými bratmi. Pôjdem tam, kde niečím budem.” Ak by bolo niečo také, rád by som išiel presne za Baxterom, ako to on vyjadril (Rozumiete?), za to, že opustil toho biedneho človeka v takom stave. On mal stáť pri ňom. To